

Hévuðsatfinningarnar móti arbeidinum á flakavirkjunum hava verið, at arbeiðið er so einstáttað. Har lærir eingin nakað, ábyrgdin er eingin, og møguleikarnir at ávirka arbeiðið enn minni.

Tað nýggja virkið Blue North í Kollafirði er prógv um, at tað ber til at hava eitt virki, har fólkíð hevur nakað at siga.

Tá Sosialurin vitjaði Blue North í seinastu viku, vóru tey eini 20 fólk til arbeiðis. Skrivstovufólk, nakrir fáir mans gjørdur ymist fyrifallandi, nakrar kvinnur pakkaðu, meðan einar 12 kvinnur arbeiddu í sjálvari framleiðsluhøllini.

— Er tað nakar her, su mhevur einstáttað arbeiði, so eru tað menninir.

Kvinnurnar standa sjálv- ar fyrri framleiðsluni í øllum liðum, sigur Jógvan Mørkø, virkisleiðari.

Fólkini eru tey flestu úr Kollafirði, annars úr Hvalvík, úr Kvívík og av Stykkinum.

At fáa fólk til tað nýggja virkið hevur ongantið verið torført. Longu áðrenn virkið læt upp, spurdu nøkur um arbeiði, og tá lýst varð eftir fólki, kimaði telefonin. Hevði brúk verið fyrri 70 fólki í morgin, kundu vit sett stórvini beinanvegin. Tað ringasta er at skula siga nei, sigur Jógvan Mørkø.

Eingi faklig krøv vórðu sett til fólkíð. At hava arbeiði á flakavirki var eingin fyrimunur, tí hetta arbeiðið hevur als einki við flakavirkisarbeði at gera.

Ongar fastar fríløtur

Á Blue North er eingin klokka, sum ringir morgun og kvøld. Enn hava tey onga stempulklokku, men hon kemur væntandi, tá arbeiðsfólkini verða fleiri.

Tey hava heldur ongar fastar kaffistøðgir. Tey avgera sjálv, nær tey vilja hava kaffi.

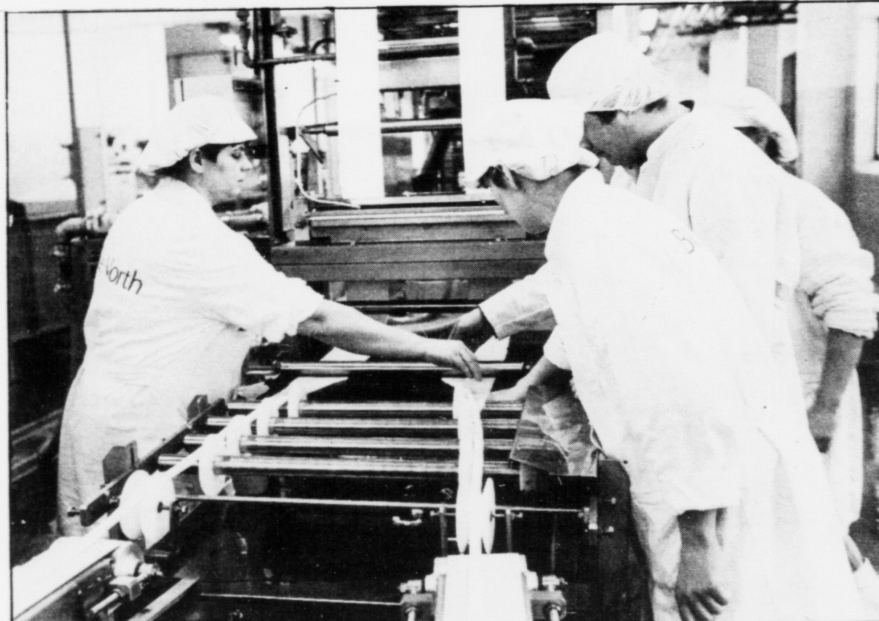
Hetta ber væl til, tí øll kunnu ikki fara frá í senn. Tvær standa við hvørt lið í framleiðsluni, og har má altíð ein vera, tí maskinurnar verða ongantið stæðgaðar, frá tí arbeiðsdagurin byrjar, til tær gevast seinnapartin. Tær mugu tí avtala sínámillum, hvør tekur sær ein stæðg, og hvussu leingi. Henda skipanin hevur higartil virkað væl, eru tey samd um.

Í erva er kaffistova. Tær avgera sjálv, nær tær fáa sær kaffi, men meira enn helvtin kann ikki fara frá í senn. Kaffistovuna halda tey eisini sjálv

Tyggigummi er uppsagnargrund

— Nú sleppa vit frá at fara á Oynna hvønn dag, siga kvinnurnar, sum arbeiða á Blue North í Kollafirði. Tær hava fingið eitt arbeiði, teimum dámar, og sum nógv onnur droyma um — ábyrgd og ávirkan

Foto: Kalmur

Nógv er at stilla á maskinum, og tí ræður um at hava eyguni við sær

Duga alt

Á Blue North gera tey krabbasneisar úr surimi, sum er útvaskaður svartkjaftur. Krabbasmakkur verður latin út í farsíð, sum so verður kroyst saman til sneisir.

Áðrenn sjálv framleiðslan byrjaði, vóru nakrir japanarar á virkinum og lögdu teimum lag á. Tá tey skuldu læra arbeiðið, stóðu tey øll á jøvnum fæti. Eingin visti nakað um tað framan undan.

Farsíð fer eftir einum bandi í álum, verður snarað í sneisar, paprika verður koyrt uttan á, áðrenn tað fer í plastikkhylki og verður skorið í sneisar, ið allar eru líka stórar. Arbeiðið skal gerast ógvuliga neyvt. Farsíð skal hava sama innihald, sama hita, vætan skal vera tann sama, sneisarnar víga líka o.s.fr. Tí mugu tær hava eyguni við sær og stilla maskinurnar alla tíðina.

Allar kvinnurnar í framleiðsluhøllini kenna øll liðini í framleiðsluhøllini. Tí ber til at skifta pláss. Tær seta eisini sjálv maskinurnar í gongd, tá arbeiðið byrjar um morgunin.

Japanararnir skiltu einki, tá teir skuldu læra tær arbeiðið. At japanararnir dugdu lítið og einki av enskum, var sín sök. Teir kundu kortini tosa við tær við fingramáli. Men at leiðsla og arbeiðsfólk tosaði so væl saman, vóru teir ikki vanir við. Heldur ikki, at tær kundu práta og flenna, meðan tær arbeiddu. Og ikki minst bílsnir vóru teir av, at so nógv varð lítið kvinnunum til. Men tá teir sóu hvussu væl bar til, hildu teir tað vera gott kortini, siga kvinnurnar.

Strong krøv

Tað finst neyvan nakað virki í landinum, sum setir so stór krøv til reinføri sum Blue North. At hetta var neyðugt, skiltu øll beinan vegin.

Hurðin inn til høllina er altíð stongd. At banka á dyrnar gevur einki úrslit, tí øll, sum arbeiða har, hava lykil. Onnur hava einki at gera á arbeiðsplássinum.

Tá tey koma til arbeiðis, fara øll upp á at skifta í arbeiðsklæði. Styvlar hevur virkið til teirra, og styvlunum fara tey ikki út í. Í skiftirúminum hava tey øll kittil ella ketildrakt at fara í. Og hógvu, so hár ikki kann koma at vørni.

Eingin má hava neglakklak, oyraringar ella ring á fingrinum, tá tey arbeiða. Tað er heldur ikki loyvt at hava nakað í muninum. At arbeiða við tyggigummi t.d. er uppsagnar-